

[Statsministeren]

af nogle af de ophavsretlige problemer, som er knyttet til videoudviklingen.

Regeringen finder det rigtigst at afvente resultaterne af det nævnte kommissions- og udvalgsarbejde.

Spm. nr. 239

Til *miljøministeren* (12/2 82) af:

Margrete Auken (SF):

»Foreligger der i dag analyser for kviksølv og eventuelt andre miljøgifte i søfugle fra Harboør Tange, og giver koncentrationsniveauerne i bekræftende fald anledning til kommentarer om omfanget af forureningen på Harboør Tange?«

Besvarelse (25/2 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen er bekendt med 3 tilfælde af forgiftninger af fugle med dødelig udgang fra området omkring Harboør Tange fra perioden juni 1978-juni 1981. I alle 3 tilfælde er der tale om marine fugle eller fugle, som søger føde i vådområder omkring/eller på Harboør Tange. Det sidste tilfælde fra juni 1981, omfatter 5 døde fugle af arterne hættemåge, vibe og rødben. Det antages, at alle fugle er døde af forgiftning med parathion eller andre alkylfosforforbindelser beslægtede med parathion, selv om det samtidig viste sig, at alle fuglene var stærkt kviksølvbelastede. På statens veterinære serumlaboratorium er der således på fuglene målt et kviksølvindhold i leveren på mellem 9 og 213 mg/kg frisk vægt, hvilket er væsentligt højere, end hvad der hidtil er målt i danske fugle, hvor lever-koncentrationen normalt vil være mindre end 1 mg pr. kg. Det er imidlertid ikke muligt på baggrund af dette enkelte fund af fugle at slutte sig til omfanget af kviksølvforureningen på Harboør Tange. Dog kan det ikke udelukkes, at de forhøjede kviksølv-niveauer er en indikation på en mere udbredt belastning af fuglearter med tilknytning til Harboør Tange.

Fredningsstyrelsen har tilkendegivet, at man under henvisning til, at laguner og strandengsområder m.v. på Harboør Tange udgør en del af det danske område nr. 5 un-

der konventionen om vådområder af international betydning, navnlig som levesteder for vandfugle (Ramsar-konventionen), lægger vægt på, at der i samarbejde med Ringkøbing amtsråd, miljøstyrelsen og eventuelt andre institutioner gennemføres en økologisk overvågning af flora og fauna i området. Formålet med den planlagte monitoring er at få tilvejebragt en status over de biologiske forhold på Harboør Tange og følge områdets økologiske og forureningsmæssige tilstand.«

Spm. nr. 240

Til *miljøministeren* (12/2 82) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der skabes større klarhed omkring årsagerne til hummerens forsvinden og fortsatte fravær fra Limfjorden – evt. at der nedsættes en kommission af kompetente fagfolk til at vurdere fænomenet?«

Begrundelse

I midten af 1960erne forsvandt hummeren fra Limfjorden, hvor hummerfiskeriet havde været stort, ca. 10-14 tons om året, gennem 1950erne. I 1968 skrev zoofysiologen, dr. phil. Jan Boëtius, Danmarks fiskeri- og havundersøgelser, at der i sommeren 1964 blev observeret et større antal døde hummere langs Vestkysten op til ca. 60 km nord for Cheminovas spildevandsudledning til Vesterhavet. Præliminære undersøgelser af Cheminovas spildevand viste endvidere, at dette var akut dræbende på hummere i en fortynding på 1/50.000 gange. I 1968 skrev statsbiolog, dr. phil. Ole Bagge, Danmarks fiskeri- og havundersøgelser, at der var en vis indikation for, at hummeren blev næsten udryddet i Limfjorden, idet der i Cheminovas giftige spildevandsudledninger til Vesterhavet fandtes en uopløselig fraktion, der kunne føres vidt om af strømmen, og som var særdeles virksom over for krebsdyr.

Stadig 17 år efter hummerens forsvinden fra Limfjorden er der ingen tegn på, at hummeren er ved at vende tilbage og etablere bestande i fjorden som i 1950erne, idet den årlige fangst siden 1965 har været meget lille, under 500 kg.

Fra forskellig side er hummerens forsvinden sat i forbindelse med ibrugtagen af nye